

РЕШЕНИЕ

№ 6105

гр. София, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6858** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Топлофикация София“ ЕАД ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор А. А. и председателя на УС И. Е., чрез процесуален представител юрк. А. Д. - С., против Решение № 2202/10.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 912/2023 г. от СРС-НО, 104-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-2200447/15.11.2022 г., издадено от и.д. Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на касатора, в качеството му на работодател, за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1 500 лв.

В касационната жалба се поддържа, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно като постановено в противоречие с доказателствата по делото и при допуснати съществени процесуални нарушения. Нарушена е нормата на чл.57, ал.1, т.5 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ тъй като липсва пълно и точно описание на нарушението и доказателствата, които го потвърждават. Не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и не е посочено какво точно работно облекло е следвало да бъде предоставено на

посочените работници. Не е взето предвид, че от страна на касатора са предприети действия по снабдяване на работниците и служителите със служебно облекло. Иската съдът да отмени въззивното решение и НП, както и претендира присъждането на разноски.

В открито съдебно заседание касатора се представлява от процесуалния си представител юрк. Д., която поддържа жалбата. Претендира разноски в производството.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка е безспорна между страните и се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и показанията на разпитания актосъставител Е. С.. Установено е, че при извършена по сигнал на синдикатите проверка на 13.07.2022 г. е дадено предписание №4 – „Топлофикация София“ ЕАД в качеството на работодател да осигури на всички работещи в ТР-3. работно облекло в съответствие със спецификата на извършваната дейност и на работното място. Срокът на предписанието е изтекъл на 26.08.2022 г. На 16.09.2022 г. е установено от представените документи, че „Топлофикация София“ ЕАД не е предоставило работно облекло на 6 работника. На 16.09.2022 г. е съставен АУАН № 22-2200447 за нарушение на чл.415, ал.1 КТ и въз основа на него на 15.11.2022 г. е издадено оспореното НП № 22-2200447.

При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователно е оплакването на касатора за нарушение на чл.57, ал.1 т.5 от ЗАНН. Както в АУАН, така и в НП ясно е дадено описание на нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено. Посочено е, че е дадено подробно описано предписание, което не е изпълнено в дадения от контролните органи срок. Правилно е квалифицирано и самото нарушение по чл.415, ал.1 КТ. Няма съмнение и относно мястото на извършване на нарушението – ТР „3.“ в [населено място].

Неоснователен е и доводът за липса на данни какво работно облекло е следвало да бъде предоставено на работниците и служителите. На първо място видът на работното облекло се определя с Наредбата за безплатно работно и униформено облекло. На

второ място в НП подробно е посочено какво точно облекло е следвало да бъде дадено на всеки един от шестимата работници, за които предписанието не е изпълнено.

Оплакването, че както АНО, така и въззивният съд не са взели предвид предприетите действия по снабдяване на работниците и служителите със служебно облекло също е неоснователно. Тези действия не са относими към съставомерността и правната квалификация на нарушението. Това поведение на касатора би могло да се разглежда на плоскостта на размера на наказанието, но в настоящия случай то е в предвидения от закона минимум, поради което не следва да бъде обсъждано.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед на крайния резултат искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно. Предвид константната практика на ВКС при отхвърляне на претенцията за разноски не се постановява нарочен диспозитив. При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 ЗАНН на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2202/10.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 912/2023 г. от СРС-НО, 104-ти състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД „ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :